

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 28T/32/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2120012708
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vincent Szabó
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2022:2120012708.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudcom JUDr. Vincentom Szabóom na hlavnom pojednávaní konanom v Trnave dňa 19. mája 2022, takto

r o z h o d o l :

obžalovaní

1/ Z. X. , nar. XX.XX.XXXX v Z.,
trvale bytom W. J. XXXX/XX, Z.,

2/ B. A. , nar. XX.XX.XXXX v A.,
trvale bytom Z. č. XXX,
t.č. v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou,

sa uznávajú za vinných, že

dňa 29.03.2020 v čase niekedy po 23:30 hod. v obci Hrnčiarovce nad Parnou, na ulici Cíferskej v objekte samoobslužnej autoumyvárne Moby Dick, po predchádzajúcej vzájomnej dohode obžalovaný Z. X. pomocou prineseného presne nezisteného predmetu poškodil samoobslužný ovládací panel umývacieho boxu č. 1, dvierka na ovládacom paneli zariadenia na umývanie diskov a na zariadení pre vysávanie áut, z ktorých po otvorení dvierok obžalovaný B. A. následne odcudzil tam sa nachádzajúcu finančnú hotovosť najmenej 5 eur, čím spôsobili spoločnosti SMARTWASH, s. r. o., so sídlom Pekárska 14, Trnava, IČO: 45 642 290, škodu krádežou vo výške najmenej 5 eur a škodu poškodením samoobslužného ovládacieho panelu umývacieho boxu č. 1 vo výške 711,43 eur,

t e d a

spoločným konaním poškodili cudziu vec a spôsobili tak na cudzom majetku malú škodu a tento čin spáchali závažnejším spôsobom konania - vlámaním,

čím spáchali

zločin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona,

a za to sa odsudzujú:

1/ Z. X.

Podľa § 245 ods. 3 Trestného zákona s prihliadnutím na § 36 písm. l), písm. n) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 5 Trestného zákona s použitím § 41 ods. 2 Trestného zákona a § 42 ods. 1 Trestného zákona a per analogiam na § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona na nepodmienečný súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky a 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona spolu s uložením súhrnného trestu súd ruší výrok o súhrnnom treste odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní 3 (troch) rokov, ktorý bol obžalovanému uložený rozsudkom Okresného súdu Galanta zo dňa 30.08.2021, sp. zn. 1T/113/2020, právoplatným dňa 15.10.2021, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

2/ B. A.

Podľa § 245 ods. 3 Trestného zákona s prihliadnutím na § 36 písm. l), písm. n) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona s použitím § 41 ods. 2 Trestného zákona a § 42 ods. 1 Trestného zákona a per analogiam na § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona na nepodmienený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona spolu s uložením súhrnného trestu súd ruší

- výrok o treste odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov, ktorý bol obžalovanému uložený trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 21.05.2020, sp. zn. 15T/30/2020, právoplatným dňa 16.07.2020,
- výrok o upustení od uloženia súhrnného trestu odňatia slobody, ktorý bol obžalovanému uložený trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 06.12.2021, sp. zn. 3T/58/2021, právoplatným dňa 28.12.2021,

ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku sú obžalovaní povinní nahradiť spoločne a nerozdielne poškodenej - Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., so sídlom Dostojevského rad 4, Bratislava, IČO: 00 151 700, škodu vo výške 492,68 eur.

o d ô v o d n e n i e :

1. Dňa 03.12.2020 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava na Okresný súd Trnava obžalobu na obžalovaných Z. X. a B. A. pre zločin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, ktorého sa mali obžalovaní dopustiť na skutkovom základe tak ako je tento uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku.

K výroku o vine obžalovaného X.:

2. Po prednese obžaloby prokurátorom bol obžalovaný X. na hlavnom pojednávaní poučený o tom, že ku skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, môže urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku. Po tomto poučení a po porade s obhajcom v priebehu hlavného pojednávania urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Následne súd postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Trestného poriadku, pričom na všetky položené otázky obžalovaný odpovedal „áno“. Prokurátor na hlavnom pojednávaní vyjadril súhlas s tým, aby súd prijal vyhlásenie obžalovaného. Po takomto zistení súd vyhlásenie obžalovaného o uznaní viny zo spáchania stíhaného skutku bez narušenia jeho skutkovej totožnosti prijal podľa § 257 ods. 7, ods. 8 Trestného poriadku, keď ho právne posúdil zhodne tak, ako bol právne kvalifikovaný

v podanej obžalobe, teda ako zločin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, pretože boli naplnené všetky zákonné formálne znaky tohto trestného činu (t.j. subjekt, subjektívna stránka, objekt i objektívna stránka), a keďže na podklade výsledkov dokazovania vykonaného v prípravnom konaní nemal žiadne pochybnosti o vine obžalovaného s tým, že dokazovanie na hlavnom pojednávaní sa vykonalo len k výroku o treste a náhrade škody, resp. o ochrannom opatrení.

K výroku o vine obžalovaného A.:

3. Po prednese obžaloby prokurátorom bol obžalovaný X. na hlavnom pojednávaní poučený o tom, že ku skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, môže urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku. Po tomto poučení a po porade s obhajcom v priebehu hlavného pojednávania urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Následne súd postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Trestného poriadku, pričom na všetky položené otázky obžalovaný odpovedal „áno“. Prokurátor na hlavnom pojednávaní vyjadril súhlas s tým, aby súd prijal vyhlásenie obžalovaného. Po takomto zistení súd vyhlásenie obžalovaného o uznaní viny zo spáchania stíhaného skutku bez narušenia jeho skutkovej totožnosti prijal podľa § 257 ods. 7, ods. 8 Trestného poriadku, keď ho právne posúdil zhodne tak, ako bol právne kvalifikovaný v podanej obžalobe, teda ako zločin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, pretože boli naplnené všetky zákonné formálne znaky tohto trestného činu (t.j. subjekt, subjektívna stránka, objekt i objektívna stránka), a keďže na podklade výsledkov dokazovania vykonaného v prípravnom konaní nemal žiadne pochybnosti o vine obžalovaného s tým, že dokazovanie na hlavnom pojednávaní sa vykonalo len k výroku o treste a náhrade škody, resp. o ochrannom opatrení.

K výroku o treste obžalovaného X.:

4. Vo vzťahu k výroku o treste súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie oboznámením podstatného obsahu spisového materiálu Okresného súdu Galanta pod sp. zn. 1T/113/2020 a aktuálnych lustrácií na obžalovaného X. (odpis registra trestov, výpis z Centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov), pričom z oboznámených listinných dôkazov bolo zistené nasledovné:

5. Z výpisu z Centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov vyplýva, že obžalovaný (pred spáchaním stíhaného skutku) bol postihnutý za 3 priestupky na úseku cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 zákona o priestupkoch, z toho dva boli závažného charakteru.

6. Z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný je doposiaľ 8-krát súdne trestaný. V poradí štvrtý záznam sa týka odsúdenia Okresným súdom Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 1T/17/2012 za drogový zločin podľa § 172 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, pričom toto odsúdenie nemá obžalovaný doposiaľ zahladené. V poradí siedmy záznam sa vzťahuje na konanie vedené pred Okresným súdom Galanta pod sp. zn. 1T/113/2020, v ktorom bol obžalovaný právoplatne odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov s podmienočným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 3 roky do 17.03.2024 s probačným dohľadom.

7. V trestnom konaní vedenom na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 1T/113/2020 rozhodol súd vo veci dňa 06.10.2020 trestným rozkazom, ktorý bol obžalovanému doručený dňa 20.10.2020. Po podaní odporu proti trestnému rozkazu Okresnou prokuratúrou Galanta, súd vo veci meritórne rozhodol rozsudkom zo dňa 30.08.2021, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 15.10.2021, ktorým bol obžalovaný X. uznaný za vinného zo spáchania prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona v súbehu s prečinom krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a) Trestného zákona, ktorého skutku sa mal dopustiť dňa 07.05.2020. Za to mu súd podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. h) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov s podmienočným odkladom na skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní 3 roky a povinnosťou nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu a zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo sa uchádzať preukázateľne o zamestnanie. Zároveň podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Piešťany sp. zn.

8T/6/2021 zo dňa 10.02.2021, právoplatný 17.03.2021, ako i všetky ďalšie rozhodnutie na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

8. Pri určovaní druhu a výmery trestu súd prihliadal najmä na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie a jeho mieru, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jej pomery a možnosti jeho nápravy. Súd po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu, pričom zistil u obžalovaného v prejednávanej veci poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona (priznal sa k spáchaniu trestného činu a tento úprimne oľutoval) a písm. n/ (napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom), nezistiac žiadnu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona.

9. Pri použití § 38 ods. 3 Trestného zákona by u obžalovaného X. prichádzalo do úvahy ukladanie trestu v zmysle § 245 ods. 3 Trestného zákona v rozmedzí sadzby 3 roky až 6 rokov a 4 mesiace (pôvodná trestná sadzba 3 - 8 rokov). Okrem toho vzhľadom na to, že obžalovaný v minulosti už spáchal zločin (ktoré odsúdenie mu doposiaľ nebolo zahladené), súd v jeho prípade postupoval pri úprave trestnej sadzby aj podľa § 38 ods. 5 Trestného zákona, kde po zohľadnení uvedeného ustanovenia prichádzala v prípade obžalovaného do úvahy upravená trestná sadzba 5 rokov a 6 mesiacov - 6 rokov a 4 mesiace.

10. Vzhľadom na právoplatné odsúdenie obžalovaného X. v trestnom konaní vedenom na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 1T/113/2020 súd konštatuje, že skutky v oboch trestných veciach (t.j. 1T/113/2020 a 28T/32/2020) sú vo viacčinnom v súbehu, a bolo by preto namieste ukladať obžalovanému súhrnný trest s poukazom na § 41 ods. 2 Trestného zákona a § 42 ods. 1 Trestného zákona.

11. Okolnosti prípadu alebo pomery páchatelia môžu odôvodniť aplikáciu § 39 len za predpokladu, že použitie zákonom ustanovenej trestnej sadzby odňatia slobody by bolo pre páchatelia neprimerane prísne a že účel trestu možno dosiahnuť aj trestom kratšieho trvania.

12. Podľa stanoviska Najvyššieho súdu SR Tpj 55/2016 analógia je pri aplikácii Trestného zákona neprípustná v zmysle rozširovania podmienok trestnosti činu nad rámec zákona. V iných smeroch je prípustná, ak v prospech páchatelia odstraňuje medzeru v zákone a zodpovedá zmyslu a významu riešenej otázky vo vzťahu k analogicky použitému ustanoveniu. Ak možno páchatelovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maior (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b), c) Trestného poriadku (po prijatí takého vyhlásenia súdom), keďže páchatel (procesne ako obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu.

13. Súd pri zvažovaní výšky trestu pristúpil k použitiu § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona vzhľadom na to, že obžalovaný sa k spáchaniu skutku priznal a úprimne ho oľutoval, čím nastala teoretická možnosť per analogiam uzavretia a schválenia dohody o vine a treste. Súd považoval za dostatočný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky a 8 mesiacov, keď mal zákonnú možnosť uložiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby (od minimálnej sadzby 3 roky a 8 mesiacov, čo sú dve tretiny z upravenej spodnej hranice trestnej sadzby 6 rokov a 6 mesiacov), pričom pri výmere trestu zohľadnil postoj obžalovaného k spáchanej trestnej činnosti, ku ktorej sa priznal a oľutoval ju.

14. Vzhľadom na vyššie uvedené závery súd uložil obžalovanému súhrnný trest vo výmere 3 roky a 8 mesiacov zohľadniac pritom obmedzenie v zmysle § 42 ods. 2 Trestného zákona (t.j. súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom) a súčasne spolu s uložením súhrnného trestu súd zrušil výrok o súhrnnom treste odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní 3 rokov, ktorý bol obžalovanému uložený rozsudkom Okresného súdu Galanta zo dňa 30.08.2021, sp. zn. 1T/113/2020, právoplatným dňa 15.10.2021, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

15. Súd považuje súd takto uložený trest odňatia slobody a jeho výmeru za primerané, zákonné a spravodlivé.

16. Súd obžalovaného na výkon tohto trestu zaradil podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin. Zároveň súd nezistil v prípade obžalovaného žiadne okolnosti, na základe ktorých by bolo možné dospieť k záveru, že náprava obžalovaného by bola lepšie zaručená v ústave na výkon trestu s miernejším stupňom stráženia.

K výroku o treste obžalovaného A.:

17. Vo vzťahu k výroku o treste súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie oboznámením podstatného obsahu spisového materiálu Okresného súdu Galanta pod sp. zn. 1T/113/2020 a aktuálnych lustrácií na obžalovaného A. (odpis registra trestov, výpis z Centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov), pričom z oboznámených listinných dôkazov bolo zistené nasledovné:

18. Z výpisu z Centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov vyplýva, že obžalovaný (pred spáchaním stíhaného skutku) bol postihnutý za 15 priestupkov na úseku cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 zákona o priestupkoch, z toho jeden bol závažného charakteru. Okrem toho sa dopustil aj jedného priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona o priestupkoch.

19. Z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný je doposiaľ 4-krát súdne trestaný, a to vo všetkých prípadoch za rovnaký trestný čin krádeže, čiže v prípade obžalovaného A. ide v tomto smere o špeciálneho recidivistu. V poradí prvý záznam sa týka odsúdenia Okresným súdom Nové Mesto nad Váhom v konaní vedenom pod sp. zn. 15T/30/2020 za prečin podľa § 212 ods. 1 písm. b) Trestného zákona (v spolupáchateľstve), za skutok spáchaný dňa 16.11.2019 a bol mu za to uložený trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov do 16.7.2022 s probačným dohľadom. Dňa 14.09.2021 mu bol nariadený výkon tohto trestu so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. V poradí štvrtý záznam sa vzťahuje na konanie vedené pred Okresným súdom Nové Mesto nad Váhom pod sp. zn. 3T/58/2021, v ktorom bol obžalovaný právoplatne odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, za skutok zo dňa 01.11.2019, pričom súd v danom prípade upustil od uloženia súhrnného trest odňatia slobody vzhľadom na odsúdenie Okresným súdom Nové Mesto nad Váhom v konaní vedenom pod sp. zn. 15T/30/2020.

20. Trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 15T/30/2020 zo dňa 21.05.2020, právoplatným vo vzťahu k obžalovanému A. dňa 16.07.2020, bol obžalovaný A. uznaný za vinného zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. a) Trestného zákona (spolupáchateľstvom), ktorého skutku sa dopustil dňa 16.11.2019. Za to mu súd podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona uložil trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní 24 mesiacov a povinnosťou zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo sa uchádzať preukázateľne o zamestnanie.

21. Trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 3T/58/2021 zo dňa 06.12.2021, právoplatným vo vzťahu k obžalovanému A. dňa 28.12.2021, bol obžalovaný A. uznaný za vinného zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Trestného zákona (spolupáchateľstvom), ktorého skutku sa dopustil dňa 01.11.2019. Súd podľa § 44 Trestného zákona upustil u obžalovaného A. od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Trestného zákona s poukazom na trestný rozkaz Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 21.05.2020, sp. zn. 15T/30/2020, právoplatný dňa 21.05.2020, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu, určením skúšobnej doby na 24 mesiacov s uloženým probačným dohľadom za súčasného uloženia povinnosti zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo sa uchádzať preukázateľne o zamestnanie.

22. Pri určovaní druhu a výmery trestu súd prihliadal najmä na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie a jeho mieru, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jej pomery a možnosti jeho nápravy. Súd po zvážení všetkých rozhodných

skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu, pričom zistil u obžalovaného v prejednávanej veci poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona (priznal sa k spáchaniu trestného činu a tento úprimne oľutoval) a písm. n/ (napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom), nezistiac žiadnu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona.

23. Pri použití § 38 ods. 3 Trestného zákona by u obžalovaného A. prichádzalo do úvahy ukladanie trestu v zmysle § 245 ods. 3 Trestného zákona v rozmedzí sadzby 3 roky až 6 rokov a 4 mesiace (pôvodná trestná sadzba 3 - 8 rokov).

24. Vzhľadom na právoplatné odsúdenia obžalovaného A. v trestných konaniach vedených na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom pod sp. zn. 15T/30/2020 a sp. zn. 3T/58/2021 súd konštatuje, že skutky v predmetných trestných veciach (t.j. 15T/30/2020, 3T/58/2021 a 28T/32/2020) sú vo viacčinnom v súbehu, a bolo by preto namieste ukladať obžalovanému súhrnný trest s poukazom na § 41 ods. 2 Trestného zákona a § 42 ods. 1 Trestného zákona.

25. Okolnosti prípadu alebo pomery páchatel'a môžu odôvodniť aplikáciu § 39 len za predpokladu, že použitie zákonom ustanovenej trestnej sadzby odňatia slobody by bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a že účel trestu možno dosiahnuť aj trestom kratšieho trvania.

26. Podľa stanoviska Najvyššieho súdu SR Tpj 55/2016 analógia je pri aplikácii Trestného zákona neprípustná v zmysle rozširovania podmienok trestnosti činu nad rámec zákona. V iných smeroch je prípustná, ak v prospech páchatel'a odstraňuje medzeru v zákone a zodpovedá zmyslu a významu riešenej otázky vo vzťahu k analogicky použitému ustanoveniu. Ak možno páchatel'ovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maior (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b), c) Trestného poriadku (po prijatí takého vyhlásenia súdom), keďže páchatel' (procesne ako obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu.

27. Súd pri zvažovaní výšky trestu pristúpil k použitiu § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona vzhľadom na to, že obžalovaný sa k spáchaniu skutku priznal a úprimne ho oľutoval, čím nastala teoretická možnosť per analogiam uzavretia a schválenia dohody o vine a treste. Súd považoval za dostatočný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky, keď mal zákonnú možnosť uložiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby (od minimálnej sadzby 2 roky, čo sú dve tretiny zo spodnej hranice trestnej sadzby 3 roky), pričom pri výmere trestu zohľadnil postoj obžalovaného k spáchanej trestnej činnosti, ku ktorej sa priznal a oľutoval ju.

28. Vzhľadom na vyššie uvedené závery súd uložil obžalovanému súhrnný trest vo výmere 2 roky zohľadniac pritom obmedzenie v zmysle § 42 ods. 2 Trestného zákona (t.j. súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom) a súčasne spolu s uložením súhrnného trestu súd zrušil výrok o súhrnnom treste odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní 24 mesiacov, ktorý bol obžalovanému uložený trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 21.05.2020, sp. zn. 15T/30/2020, právoplatným dňa 16.07.2020, a aj výrok o upustení od uloženia súhrnného trestu odňatia slobody, ktorý bol obžalovanému uložený trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 06.12.2021, sp. zn. 3T/58/2021, právoplatným dňa 28.12.2021, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

29. Súd považuje súd takto uložený trest odňatia slobody a jeho výmeru za primerané, zákonné a spravodlivé.

30. Súd obžalovaného na výkon tohto trestu zaradil podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý by mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

K výroku o náhrade škody:

31. S predmetným trestným konaním bolo spojené aj tzv. adhézne konanie, t.j. konanie o náhrade škody, keď si nárok na náhradu škody riadne a včas uplatnila poškodená Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s. vo výške 492,68 eur titulom poistného plnenia. Súd zaviazal oboch obžalovaných spoločne a nerozdielne k úhrade uplatnenej škody, keď mal listinnými dôkazmi (listina o ukončení likvidácie z č. I. 89, zápis o obhliadke a prejednaní škody z č. I. 91 - 94, hlásenie o škodovej udalosti z č. I. 108 - 109, faktúra č. VFSE 20268 z č. I. 110, výpočet poistného plnenia z č. I. 111, výpis z účtu Unicredit bank z č. I. 112) dostatočne preukázaný právny dôvod aj výšku spôsobenej škody.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 (pätnástich) dní od jeho oznámenia, ktoré je potrebné podať na Okresný súd Trnava. Podané odvolanie má odkladný účinok.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.